ವಿಶ್ವವಾಣಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಕಲಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಗೌರವ

ಮಾದಕ ವ್ಯಸನದ ಆರೋಪದಿಂದ ಸ್ಯಾಂಡಲ್‌ವುಡ್ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಕಡೆಗಣನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಡಾ. ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್ ಸ್ಮಾರಕದ ಭೂಮಿಪೂಜೆಯೇ ಉದಾಹರಣೆ. ದಶಕಗಳಿಂದ ಭರವಸೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಡಾ.ವಿಷ್ಣು ಸ್ಮಾರಕದ ಭೂಮಿಪೂಜೆ ನೆರವೇರಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೀಗ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಇಂಥ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಪ್ರಕರಣ.

2009ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 30ರಂದು ಸಂಭವಿಸಿದ ಡಾ.ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್ ಅವರ ನಿಧನ ಕನ್ನಡಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವರ ಕುಟುಂಬಸ್ಥರು ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ದಶಕ ಕಳೆದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಕೇವಲ ಭರವಸೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸ್ಮಾರಕ ಭವನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸೆ.15ರ ಮಂಗಳವಾರದಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಬಿ.ಎಸ್.ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಗೃಹ ಕಚೇರಿ ಕೃಷ್ಣಾದಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿ ಪೂಜೆ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಡಾ.ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್‌ರಂಥ ಪ್ರತಿಭೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಲಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಒಂದು ಗೌರವ. ಸೆ.18ರಂದು ನಡೆಯಲಿರುವ ಡಾ.ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್ ಅವರ 70ನೇ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕೊಡುಗೆ.

ಡಾ. ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಅವರ ನಂತರದ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮಹತ್ವ ನಟ ಡಾ. ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್. ಸತತವಾಗಿ 38 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಸದಭಿರುಚಿಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಸ್ಮಾರಕ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮೂಲಕ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರರಂಗ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದ್ದು, ಸರಕಾರದ ಪಾತ್ರವೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಸೊಂಪಾದಕೀಯ

ಅರ್ಥ ಅಪಾರ್ಥ

ಈ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಊಸರವಳ್ಳಿಗಳೇ ಮೇಲು ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಇವರದು ಒಂಥರಾ ದೇಶಾವರಿ ವರ್ತನೆ. ಏನೋ ಮಾತನಾಡಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅಂದು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಾದರೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ತಿರುಚಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಟಿವಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬಂದಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ತಿರುಚ್ಚಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಪುರುಚ್ಚಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಅಂಡ್ ವೈಟ್, ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಕಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಕೇಳುತ್ತೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಸೋಲುವವರು, ಮಣಿಯುವವರು ಅಲ್ಲ. ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವ ಕಲೆ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗ 'ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಅದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ' ಅಂತ ರೂಟ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಸಚಿವ ಜಗದೀಶ್ ಶೆಟ್ಟರ್ ಅವರು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರನ್ನೋ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು, ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂಬ ವರದಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆದಕ್ಕೆ ರಿಯಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕಲ್ವಾ. ಮೊದಲಾದರೆ ದೆಹಲಿಗೇ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಿದ್ರೋ ಏನೋ. ಆದರೀಗ 'ಬುಕ್ ಕೊಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ, ನೀತಿ ಆಯೋಗದ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ದೆಹಲಿ ಭೇಟಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿ. ಈ ಮಾಧ್ಯಮಗಳವರೂ ಬಲು ಕಿಲಾಡಿ. ಬುಕ್ ಕೊಡಲು ಅನ್ನೋದನ್ನ ಬುಕ್ ಮಾಡಲು ಅಂತೇನಾದರೂ ಬರೆದುಬಿಟ್ರೆ ಮುಗೀತು. ಮತ್ತೆ ಅಪಾರ್ಥ. ಅಪಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಅರ್ಥ ಅಂತನೂ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಇದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅತ್ಲಾಕಡೆ ನಮ್ಮ ಅಶೋಕ್ ಅವರದೂ ಇದೇ ಕಥೆ. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಿನ್, ವೈಡ್, ಸ್ಪೀಡ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಬಾಲ್ ಹಾಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಸ್ ಹೊಡೀತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇವರು ಸಿಕ್ಸರ್ ಸಿದ್ದು ಆದರು ಬಿಡಿ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅಪಾರ್ಥ ಆಗುತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಿದ್ದು ಅವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ತಾನೆ. ಅಯ್ಯೋ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ಫ್ಯೂಷನ್ನು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಣ್ಣ ಅವರೂ ಹೀಗೇ ಒಂದೆರಡು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೋ ರಾಕ್ಷಸ ಅನ್ನೋ ಪದ ಬಳಸಿ ಒದ್ದಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಹಾಗಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅವರಿಗಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಂತೆಲ್ಲ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ರಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾದರು ಅನ್ನಿ. ಇದೀಗ ಮತ್ತೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೀನಿ ಅನ್ನೋ ಮಾತಿನ ಕಡೆ ಎಲ್ಲರ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೋಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ ಮನೆ ಅಂದರೆ ಅವೇನು ರಟ್ಟಿನ ಮನೆಯಾ, ಅಥವಾ ಗುಬ್ಬಿಮನೆ ಅಂತ ಉಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವ್ವಲ್ಲಾ ಅವಾ ಅಂತೆಲ್ಲ ಜನ ಕೇಳತೊಡಗಿದ್ದರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅನ್ನಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಬೇರೆಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೋತಾರೋ ಅಥವಾ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊತಾರೋ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಂಪಾದಕರ ಸದ್ಯಶೋಧನೆ

ಪತ್ರಕರ್ತೆಯರೂ, ಸುದ್ದಿಮನೆಯೂ !

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪೈಕಿ, ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ, ಕೇರಳದ ಜನಪ್ರಿಯ ದೈನಿಕ 'ಮಲಯಾಳ ಮನೋರಮಾ' ಆರಂಭವಾಗಿ ಒಂದು ನೂರಾ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ನೂರಾ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗುವ ತನಕ, ಒಬ್ಬೇ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯೂ ಆ ಸುದ್ದಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. 1993ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, 'ಮನೋರಮಾ' (ಕೆ.ಆರ್.ಮೀರಾ ಎಂಬುವವರು) ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅದೇ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಸುಮಾರು 45 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಅಂದರೆ 1975 ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ 'ವನಿತಾ' ಎಂಬ ನಿಯತಕಾಲಿಕ (ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ) ವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಾಲೀಕರಾದ ಕೆ.ಎಂ.ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಅಣ್ಣಮ್ಮ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ. 'ವನಿತಾ' ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬುವ ತನಕ, ಮಹಿಳೆಯರು ಅದರ ಸುದ್ದಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. 1970ರವರೆಗೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಪತ್ರಕರ್ತೆಯರಿದ್ದರು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದು ಭಾರತದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಹೋಮೈ ವ್ಯಾರವಲ್ಲಾ 1930ರಲ್ಲೇ 'ದಿ ಇಲ್ಲಸ್ಟ್ರೇಟೆಡ್ ವೀಕ್ಲಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯ' ನಿಯತಕಾಲಿಕವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಳು. ಮಹಿಳೆಯರು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಆಗಿದ್ದು ಅಚ್ಚರಿ ಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಕೆಮರಾ ಹಿಡಿದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿ ಯಾದಾಗ, ಹೋಮೈ ವ್ಯಾರವಲ್ಲಾ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೆಹರು, 'ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವವರೆಲ್ಲ ನನಗಿಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ?' ಎಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸುದ್ದಿಮನೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ವೃತ್ತಿ ಸೇರಿದರೆ, ಹೊರಗೆ ತಿರುಗಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಊರೂರು ಸುತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಡೆಸ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಡ್ಯೂಟಿ ಮಾಡುವಂತಾದರೆ, ರಾತ್ರಿ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ (ರಾತ್ರಿ ಎಂಟರಿಂದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಎರಡರವರೆಗೆ) ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಈ ವೃತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ರಾತ್ರಿಪಾಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೆಪ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾಲೀಕರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್' ಮಾಲೀಕರಾದ ರಾಮನಾಥ ಗೋಯೆಂಕಾ ಅವರಂತೂ, ತಮ್ಮ ಯಾವ ಆವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಕೂಡದು ಎಂದು ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮಹಿಳೆರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು. ಕೆಲವರಿಗಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆ, ಟಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತೆಯರೇ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಸುದ್ದಿಮನೆಗಳೂ ಇವೆ. ವೃತ್ತಿ ನೈಪುಣ್ಯ ಮೆರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಪತ್ರಕರ್ತರನ್ನೂ ಮೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶಕರು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಲು ಅವರು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಬರೆಯಬೇಕು?

ಬೇಟೆ

ಜಯವೀರ ವಿಕ್ರಮ್ ಸಂಪತ್ ಗೌಡ
ಅಂಕಣಕಾರರು

ಮೊನ್ನೆ 'ವಿಶ್ವವಾಣಿ' ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಸಂಪಾದಕರ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರು ಬರೆದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿದ್ದವು. ಆಗ ತಾನೇ ಅವರು ಸಪ್ನಾ ಪುಸ್ತಕ ಮಳಿಗೆಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು-ಅರವತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದರು. ಸಂಪಾದಕರ ಜತೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ನಂಜನಗೂಡು ಮೋಹನ್ ಸಹ ಇದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಪುಸ್ತಕ, ಪತ್ರಕರ್ತರು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ಪತ್ರಕರ್ತರು ಸೇರಿದರೆ ಇನ್ನೇನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ? ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಮೋಹನ್ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಜಟ್ಟಗ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಮ ವಾಚಾಳಿಗಳು. ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಸುಖ! ಅದರಲ್ಲೂ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡಬೆಳೆ, ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮೌನದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದವರಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳಲು ಬಹಳ ರೋಚಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂದು ಮೋಹನ್ ಅವರ ಜತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಜ್ಜನರೊಬ್ಬರು, 'ಸಾರ್, ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯುತ್ತಾರಾ? ಅವರಿಗೆ ಬರೆಯಲು ಸಮಯ ವಿರುತ್ತದಾ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಬರೆದಿರು ವುದಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸಂಪಾದಕರು ಏಕಾಏಕಿ ಗರಂ ಆದರು. ' ಏನು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ? ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಬೇರೆಯರಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾ? ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತೀರಾ? ಏನ್ರೀ, ನಿಮಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು? ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ ಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ' ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ತಕ್ಷಣ ಸಂಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ಕಪಾಟನ್ನು ಜಾಲಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಫೈಲನ್ನು ಆ ಸಜ್ಜನರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದು ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ಕಟ್ಟು ! ಆ ಮಹಾಶಯರು, 'ಸಾರ್, ಕ್ಷಮಿಸಿ.. ಏನೋ ತಪ್ಪು ನುಡಿದುಬಿಟ್ಟೆ, ನನಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೀವು ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿಸಿದಿರಿ. ನನಗೆ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗೌರವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್' ಎಂದರು.

ಈ ಮಹಾಶಯರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಶಯ ಇರುವುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರು ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಾದವರು ಸುಲಭಕ್ಕೆ Ghost Writer (ಬಾಡಿಗೆ ಲೇಖಕರು)ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೇ ಭಾವಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. 'ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಸ್ಥಾಪಿತ ನಿಯಮ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕಳಬಟ್ಟೆ ಹೊಡೆದು ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ - ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ ಯವರು ಬಾಡಿಗೆ ಲೇಖಕರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆಯಿಸುತ್ತಾರೆಂದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆಯಾಗ ಬಹುದು ? ಈ ಮಗು ನಿನ್ನದೇನಾ, ನೀನಾ ಹೆತ್ತಿದ್ದಾ ಅಥವಾ ಬಾಡಿಗೆ ತಾಯಿ ಹೆತ್ತಿದ್ದಾ ಎಂದು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಏನನಿಸಬೇಡ?

ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರು ಶ್ರೀಮಂತರು. ಅವರು ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗುವ ತನಕ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗಲೂ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿಯವರು ಹಣವಂತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶವೇ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವ ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಹೇಗೆ ಧನಿಕರಾದರು ಎಂಬುದು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಅವರೇನು ವಾಮಮಾರ್ಗ ದಿಂದ ಹಣ ಗಳಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಮಡಗಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹಾಯಾಗಿ ಆರಾಮಾಗಿರ ಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಮಹಾದಾನಿಗಳೂ ಹೌದು. ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿ ಹಣವನ್ನು ದಾನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ದಾನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ದಾನ ನೀಡಿದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೇ, ಬಲಗೈ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಡಗೈಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಅವೆಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಚಾರದ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೇ ತಾನು ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೇನಿಲ್ಲ. ತಾವು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ದುಡಿದ ಹಣವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಹತ್ತಾರು ಫಾರೀನ್ ಕಾರು, ಎಕರೆಗಟ್ಟಲೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಮನೆ, ಕೆಜಿಗಟ್ಟಲೆ ಬಂಗಾರ, ಬ್ರಾಂಡೆಡ್ ಬಟ್ಟೆ, ಪೋಷಾಕು, ಫಾರೀನ್ ಶಾಪಿಂಗ್ .. ಈ ಮೂಲಕ ವಿಲಾಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಂತಿರುವ ಬಹುಪಾಲು ಧನಿಕರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರು ಇಂದಿಗೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ